СЕКЦІЯ 9
Соціальний діалог в умовах мережизації відносин: відповідальність сторін у забезпеченні зайнятості і доходів

УДК 330.342.146

Стожок Л.Г.,
канд. екон. наук, здобувач
кафедри управління персоналом та економіки праці
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

СОЦІАЛЬНІ РИЗИКИ У ТРУДОВІЙ СФЕРІ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Стратегічним завданням соціальної держави є забезпечення соціально-економічного розвитку країни. Але, як свідчить аналіз виконання соціальних реформ, за період незалежності так і не сформовано якісної державної соціальної політики, ефективного механізму розвитку людського капіталу. Посилення соціальної нерівності, поява змін на ринку праці під впливом політичної, економічної, соціальної нестабільності, розповсюдження цифрових технологій, поява нових форм зайнятості породжує необхідність удосконалення механізму соціального захисту від нових соціальних ризиків. У загальному під соціальним ризиком слід розуміти ймовірність виникнення несприятливих соціальних ситуацій, які передбачають надання соціальної допомоги та соціальної підтримки зі сторони держави. Зазначимо, що соціальні ризики трудової сфери — це перш за все сукупність гарантій та заходів, підтверджених юридичними нормами щодо можливості забезпечити гідний рівень життя працездатному населенню та реалізацію законодавчо закріплених соціальних прав протягом життєвого періоду. В Україні гарантом захисту матеріального становища при настанні соціальних ризиків є соціальне страхування, основними видами якого є страхування у зв'язку з тимча-

совою втратою працездатності, від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, медичне [1, ст. 1], а також пенсійне страхування та страхування на випадок безробіття.

Вважаємо, що поява нових форм зайнятості: дистанційна, нестабільна, робота вдома, зайнятість у сільській і неформальній економіці, зайнятість з низькими доходами посилює фінансову неспроможність системи соціального страхування. Оскільки фінансова стійкість програм соціального страхування забезпечується регулярною сплатою ЄСВ.

Працівники, які зайняті на умовах нестандартної зайнятості зіштовхуються з наступними проблемами:

- ✓ неповна зайнятість, відсутність стабільного робочого місця,
- ✓ відсутність можливості реалізувати трудові права,
- ✓ втрата гарантій у сфері пенсійного забезпечення,
- ✓ відсутність можливості брати участь у системі соціального страхування від соціальних ризиків в трудовій сфері. [2, с. 11]

Враховуючи специфіку форм зайнятості, охоплення соціальним страхуванням економічно активного населення працездатного віку може бути розширене шляхом поєднання обов'язкових соціально-страхових програм зі сплатою внесків, програм фінансованих за рахунок сплати податків, добровільних страхових програм та допомоги у натуральній формі. [3, с 6] Не менш важливим є посилення соціальної відповідальності суб'єктів системи соціального страхування, підвищення фінансової адекватності страхових виплат з метою забезпечення гідного соціального захисту від відповідного соціального ризику. Зміна характеру трудового життя, посилення соціальної відповідальності поколінь потребує участі в системі обов'язкового і добровільного соціального страхування.

Підкреслимо, що рівень охоплення соціальним страхуванням (особливо в сільській місцевості) залежить і від інформованості про механізм функціонування соціального страхування, страховий стаж, вік виходу на пенсію, можливий розмір пенсії.

Стійкість функціонування системи соціального страхування залежить від якості обслуговування, від здатності забезпечувати на страхових засадах гідний рівень соціальної підтримки застрахованих осіб протягом життя і від довіри суспільства до зазначеного механізму захисту від соціальних ризиків.

Отже, для забезпечення можливостей реалізації соціальних прав, ефективного функціонування системи соціального захисту від соціальних ризиків в сфері праці, економічного та соціально-

го розвитку державна політика в трудовій сфері повинна бути направлена на підвищення якості та стабільності зайнятості, на захист інтересів та потреб суб'єктів соціально-трудових відносин.

Література

1. Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» № 1105-XIV від 23.09.1999р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: https://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1105-14 (дата звернення: 05.09.2019).

2. Нестандартная занятость в Украине: социальные риски и контр-стратегии профсоюзов [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.fes.kiev.ua (дата звернення: 05.09.2019).

3. 10 Глобальных вызовов перед социальным обеспечением [Електронний ресурс]. — Режим доступу: www.issa.int (дата звернення: 05.09.2019).

Vytautas Juščius,
prof., dr. Social Sciences,
Eglė Laurišonienė,
Klaipėda University (Lithuania)

INSURANCE INTERMEDIATION OF LIFE INSURANCE SERVICES: THEORETICAL BACKGROUND

The sphere of life insurance services, as one of the components of the financial services sector, is being rapidly developed, and its importance is constantly increasing in the social and economic context of the state. Analysing the trends of the development of the global market of insurance services, it can be noted that the success of life insurance companies is determined by the knowledge of the needs and expectations of the users of the chosen segments of insurance services. In the financial services market, due to complication, complexity and high level of individuality of the products, personal selling is one of the most acceptable means of providing support. It is a unique element of marketing communication. Unlike advertising or sales promotion, which focus on increasing consumer awareness of the existence, the availability, price, and essential features of goods and services, personal selling enables to provide customized information tailored to the specific needs of each customer. The communication method of personal selling is usually directed towards particular segments of the market and plays a significant role in marketing